

Kallelse och... befriat liv

”Kallelse är inte något unikt som bara gäller några få. Det är inte något dramatiskt, det är inte en eldskrift på väggen. Det är inte något ”andligt”, exklusivt eller extraordinärt. Det handlar helt enkelt om hur livet med Gud bäst ska levas.

Så enkelt och så angeläget skriver Otto Rimås om kallelse. Det är fråga om att finna ett sätt att leva livet väl. Han har lyckats skriva en bok som på en gång bjuder enkel vardagsteologi, mängder av personlig erfarenhet och praktiska lärdomar från det brokiga liv som känns igen av så många.

Författaren har en säregen förmåga att lära något både av det som går väl och av det som är livets misstag. En sund syn på sig själv, en tillitsfull syn på Gud och en härlig apert på livet - det är tonen i den här boken.”

Jag trivs med att borra ner fötterna i sanden och njuta av det enda liv jag har. Det är svårt att stå i sand emellanåt, men den påminner mig ständigt om min jordiska hemvist. Här vill jag leva, för här står mina fötter.

Jag njuter av att låta drömmarna segla ut på det öppna havet, där vidderna omöjliggör småskurenhet och futtigheter. Jag behöver föras av vindarna långt bort till fjärran stränder och tänka idag det som mycket väl kan bli verklighet imorgon.

Jag älskar att lyfta min blick ovanför horisonten och låta intrycken från den eviga härligheten befrukta mitt liv med hopp.

Baksidestext i Libris utgåva 1998